

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

לפני כב' השופט עמית י' נועם, שופט עמית

העותרים

1. התנועה לחופש המידע

2. שלמה טייטלבוים

ב"כ עו"ד יערה וינקלר-שליט ועו"ד רחלי אדרי

נגד

משרד האוצר

המשיב

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

פסק-דין

1

2

פתח דבר

3 1. לפני עתירה מינהלית, לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן - חוק חופש המידע

4 או החוק), המופנית נגד החלטתה מיום 27.10.21 של הממונה על פניות הציבור וחוק חופש

5 המידע במשרד האוצר (להלן - הממונה), לדחות בקשה לקבלת "הסיכומים התקציביים" שנחתמו

6 בין נציגי אגף התקציבים במשרד האוצר לבין גורמים במשרדי הממשלה ויחידות הסמך, לקראת

7 ליל אישור תקציב המדינה על-ידי הממשלה לשנים 2021-2022.

8

9 2. סירוב הממונה לחשיפת הסיכומים התקציביים היה גורף ומוחלט, ונסמך על החריגים

10 למסירת מידע שבסעיפים 9(ב)-(1)-(3) לחוק, בטענה שמדובר במידע אשר גילוייו עלול לשבש את

11 התפקוד התקין של הרשות הציבורית או את יכולתה לבצע את תפקידיה; מידע אודות מדיניות

12 הנמצאת בשלבי עיצוב; ומידע אודות פרטי משא ומתן עם גוף או אדם שמחוץ לרשות. עמדה זו

13 של המשיב, בדבר הסירוב המוחלט והגורף לחשוף את תוכן המסמכים הנדונים, או חלקים מהם,

14 הוצגה לקראת הליך חקיקת תקציב המדינה בכנסת, ולא שונתה לאחר תום הליך החקיקה האמור.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 עמדה זו נותרה בעינה גם במהלך הדיון בעתירה ואף לקראת תום שנות התקציב הנדונות, עת
2 הועלה סייג נוסף לגילוי המידע, לפי סעיף 9(ב)(4) לחוק, שלא אוזכר בהחלטתה המקורית של
3 הממונה, בטענה שמדובר ב"דיונים פנימיים" של עובדי רשויות ציבוריות שאין לחשפם גם בשלב
4 מאוחר, זאת מחמת החשש מ"אפקט מצנן" של השיח הפתוח לקראת קבלת ההחלטות. יצוין, כי
5 לאחר הדיון בעתירה, ובמסגרת הכנת תקציב המדינה לשנים 2023-2024, שינה המשיב את
6 גישתו, במובן זה שהחליט לחשוף לציבור, במסגרת הצעת חוקי התקציב, גם פרקים של "עיקרי
7 הסיכומים התקציביים" עם המשרדים הממשלתיים ויחידות הסמך.

8

9 אקדים ואומר, כי הגעתי לכלל מסקנה שדין העתירה להתקבל, מן הטעם שלא הונחה
10 תשתית עובדתית ומשפטית שהצדיקה החלטה גורפת בדבר סירוב מוחלט ומלא לחשיפה, בכל
11 עת, של כלל הסיכומים התקציביים לשנים 2021-2022, אף לא חלקים מהם ואף לא בדרך של
12 פראפרוזות. על-כן, חלף ההחלטה הגורפת הנדונה בבקשות המידע, תינתן על-ידי המשיב החלטה
13 חדשה, אגב בחינת האפשרות למסירת חלקים מהסיכומים, או עיקריהם, והתייחסות מפורטת
14 ומנומקת לסייגים הנטענים לגילוי המידע, או חלקו, ככל שאלו עדיין קיימים. מטעם זה, של
15 החזרת בקשת המידע להחלטה חדשה של המשיב, לא אכריע בגדרה של עתירה זו בחלק
16 מהמחלוקות העובדתיות והמשפטיות, שהמשיב אמור לבחון מחדש ולהתייחס אליהן בהחלטתו
17 החדשה, אך אביא את עיקר השיקולים הרלבנטיים שעליו להידרש להם.

18

19 הרקע העובדתי

20 3. להלן הרקע העובדתי, העולה הן מכתבי-הטענות על נספחיהם והן מטיעונים משלימים
21 שהושמעו על-ידי הצדדים בדיון. בלילה שבין 1.8.21 לבין 2.8.21 דנה ממשלת ישראל באישור
22 תקציב המדינה לשנים 2021 ו-2022; ביום 30.8.21 הניחה הממשלה על שולחן הכנסת את הצעות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

- 1 חוק תקציב המדינה, וכן את התכנית הכלכלית לשנות הכספים האמורות; וביום 4.11.21 אושרו
- 2 חוקי התקציב לשנים אלו ופורסמו סעיפי התקציב, ובכלל זה פירוט לגבי פעולות ותכניות - הכל
- 3 בהתאם להוראות שנקבעו בדין בעניין הליך חקיקתי משמעותי ומורכב זה.
- 4
- 5 4. ביום 31.8.21, למחרת הנחת ההצעות על שולחן הכנסת ובטרם אישור חוקי התקציב,
- 6 הגישה עותרת 1 (להלן גם - העותרת) לממונה בקשה לפי חוק חופש המידע, לקבלת כלל
- 7 הסיכומים התקציביים לשנים 2021 ו-2022, שנחתמו בין אגף התקציבים במשרד האוצר לבין
- 8 משרדי הממשלה ויחידות הסמך, לקראת ליל אישור התקציב בממשלה. לבקשה צירפה העותרת
- 9 דוגמה של סיכום תקציבי של משרד התחבורה, שהגיע לידיה בנסיבות שלא נתחווורו.
- 10
- 11 5. במענה מיום 27.10.21, דחתה הממונה את הבקשה לקבלת המידע. בפתח המענה ציינה
- 12 הממונה, כי ביום 30.8.21 הניחה הממשלה על שולחן הכנסת את הצעות חוק תקציב המדינה ואת
- 13 התכנית הכלכלית לשנות הכספים האמורות, וכי הצעות החוק טרם אושרו. בכל הנוגע למהותם
- 14 של המסמכים המבוקשים - "הסיכומים התקציביים" - ציינה הממונה, כי "סיכומים תקציביים
- 15 נערכים בין המשרדים השונים לבין אגף התקציבים במשרד האוצר, אגב קידום התכנית
- 16 הכלכלית לשנים הרלבנטיות ולעתים אף לשנים שלאחריהן ומהווים שלב מוקדם בתהליך
- 17 עיצוב המדיניות, אשר באים לידי ביטוי במספר היבטים, ובכלל כן, בהצעת חוק התקציב,
- 18 הליכי חקיקה, החלטות ממשלה, וכן החלטות מינהליות אחרות". הממונה הבהירה, כי לא ניתן
- 19 לגלות את המידע המבוקש, זאת מכוח החריגים שבסעיף 9(ב) לחוק, הקובעים כי רשות ציבורית
- 20 אינה חייבת למסור מידע אשר גילוי עלול לשבש את התפקוד התקין של הרשות הציבורית, או
- 21 את יכולתה לבצע את תפקידיה (סעיף 9(ב)(1) לחוק); כי מדובר במידע אודות מדיניות הנמצאת
- 22 בשלבי עיצוב (סעיף 9(ב)(2) לחוק); וכי עסקינן בפרטי משא ומתן עם גוף או אדם שמחוץ לרשות
- 23 (סעיף 9(ב)(3) לחוק). בשולי ההחלטה נאמר לעותרת, כי "בשלב זה ועד תום שנת התקציב 2022

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 שהסיכומים האמורים מתייחסים אליה, לא נוכל להעביר לעיון את המידע אשר התבקש על
2 ידך".

3

4 6. ביום 4.11.21 אושרו חוקי התקציב לשנים 2021 ו-2022 ופורסמו סעיפי התקציב, ובכלל
5 זה פירוט לגבי פעולות ותכניות.

6

7 7. ביום 24.11.21, כחודש לאחר מתן המענה האמור על-ידי הממונה, פנתה העותרת
8 לממונה בשנית. היא הלינה על המענה הלקוני שנמסר, מבלי לפרט ולנמק את הבסיס לתחולת
9 החריגים האמורים שבסעיף 9(ב) לחוק; טענה, כי החששות העומדים ביסוד החריגים הנ"ל
10 התפוגגו לנוכח העובדה שמאז קבלת המענה, אושרו בכנסת הצעות חוק התקציב לשנים 2021-
11 2022; והציעה למשיב לבחון מחדש את סירובו למסירת המידע. משלא נענתה הפנייה הנוספת
12 לאחר אישור חוקי התקציב, הוגשה העתירה דנן ביום 12.1.2022.

13

14 8. דיון מקדמי בעתירה התקיים ביום 23.6.22, ודיון בעתירה לגופה - ביום 31.10.22. על
15 מהותם של "הסיכומים התקציביים" והטעמים לאי-חשיפתם, נשמעו הסברים הן בכתב-התשובה,
16 שנתמך בתצהירו של הממונה על התקציבים במשרד האוצר, מר יוגב גרדוס; והן בהבהרות שניתנו
17 במהלך הדיון על-ידי סגן הממונה על התקציבים, מר איתי טמקין. בנוסף, הוגשה לעיון בית-
18 המשפט, במעמד צד אחד ועל-פי הסכמת הצדדים, חוות-דעת בכתב, המקיפה כ-45 עמודים,
19 שנערכה על-ידי איתי טמקין וגורמים מקצועיים נוספים באגף התקציבים, ואשר מתוכה נחשפו
20 לעותרים רק כארבעה עמודים. בגדרה של חוות-הדעת הובאה התייחסות מפורטת למהותם של
21 ה"סיכומים תקציביים" ולאופן הכנתם ועריכתם; וכן ניתנו הסברים מפורטים, אגב הדגמות
22 בסיכומים התקציביים השונים, בדבר הבסיס להחלת החריגים הנדונים למסירת המידע, לפי סעיף

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 9(ב)(1) ו-9(ב)(2) לחוק, שעניינם החשש משיבוש התפקוד התקין של הרשות הציבורית ויכולתה
2 לבצע את תפקידיה, וכן העובדה שמדובר גם במידע אודות מדיניות הנמצאת בשלבי עיצוב. כן
3 הוצגו לבית-המשפט, במעמד צד אחד, כל הסיכומים התקציביים שנחתמו בסמוך לליל אישור
4 התקציב בממשלה, 41 במניין; וכן הבהרה משלימה קצרה, בכתב-יד, אודות הטעמים לאי-גילוי
5 המידע.

6

7 9. בתום הדיון בעתירה הודיעו ב"כ המשיבים וסגן הממונה על התקציבים, כי ככל שיסכימו
8 העותרים למחיקת העתירה הנדונה, יהיו מוכנים לשקול כי בהליכי אישור תקציב המדינה בעתיד
9 יתווסף לדברי ההסבר המונחים לצד התקציב, גם פרק שיכלול את עיקרי הסיכומים התקציביים
10 שהבשילו בתקציב העומד להצבעה הכנסת או שכבר אושרו בהחלטת הממשלה שקדמה להעברת
11 התקציב לכנסת. בעקבות הצעה זו, התבקשו הצדדים לדווח האם הגיעו להסדר שייתר את
12 ההכרעה בעתירה, ובהמשך הודיעו כי לא הגיעו להסכמה.

13

14 10. בפרק הזמן שחלף גם אושר תקציב המדינה לשנים 2023-2024, והצדדים התייחסו
15 לאחרונה, בכתב, לשתי התפתחויות: האחת - מענה שקיבלו העותרים במסגרת בקשת מידע
16 שהגישו למשרד התחבורה, שלפיו המשרד הסתמך על הסיכום התקציבי ויישם אותו, ומכאן
17 שראה בו לכאורה, לשיטת העותרים, משום מסמך מחייב; והשנייה - השינוי שהנהיג אגף
18 התקציבים בהתנהלותו לקראת אישור התקציב לשנים 2023-2024, בהוסיפו במסגרת הצעת חוקי
19 התקציב, לגבי כל משרד או יחידת סמך, גם פרק של "עיקרי הסיכומים התקציביים", הכולל -
20 כגרסת המשיב - רכיבים ש"הבשילו" לכדי מדיניות במסגרת חוקי התקציב, ומשוקפים ממילא
21 במספרים שנכללים במסגרת חוק התקציב.

22

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 הסברי המשיב על מהותם של "הסיכומים התקציביים" והטיעונים שהעלה לאי-חשיפתם
2 11. בכתב-התשובה ובהסברים הנוספים שהובאו, הובהר כי הסיכומים התקציביים בין שורה
3 של בעלי תפקידים באגף התקציבים לבין גורמים שונים במשרדי הממשלה וביחידות הסמך,
4 נחתמים הן בסמוך לאישור הצעת התקציב בממשלה והן באופן שוטף. עוד הודגש, כי "מדובר
5 במסמכים בעלי אופי לא אחיד הנוגעים להיבטי תקצוב שונים, וכן להיבטים הקשורים
6 בהתנהלות וההתייעלות התקציבית והכלכלית של פעילותם השוטפת של משרדי הממשלה
7 ורשויותיה" (סעיף 4 לכתב-התשובה). בעניינינו מדובר, כאמור, ב-41 סיכומים תקציביים
8 שנחתמו בין המועדים 15.7.21 ל-18.8.21, זאת לקראת ליל אישור תקציב המדינה בממשלה -
9 1.8.21-2.8.21. בנוסף נטען, כי הסיכומים התקציביים כוללים, בין-השאר, "גם הסכמות הנוגעות
10 לכוונה עתידית ליישום מדיניות על-ידי הרשויות השונות, לרבות מידע רגיש לגבי התכנון
11 התקציבי העתידי של הרשויות ומשרדי הממשלה, כמו גם עשויים לכלול התייחסות
12 לרפורמות אופציונליות ולצעדים להתייעלות העבודה, כגון הוספה או גריעה של תקנים
13 וכיוצ"ב" (סעיף 6). לכך הוסף והובהר, כי המידע שבסיכומים התקציביים הוא "רחב מהנושאים
14 שנחקרו בחוק התקציב, לא רק מבחינת לוחות-הזמנים, במובן זה שהסיכום התקציבי יחלוש
15 על פרק זמן ארוך יותר משנת הכספים הרלבנטית, אלא גם מבחינת היקף העניינים הנסקרים"
16 (סעיף 7). כך למשל, קיימים סיכומים שבהם מוסכם על איסוף וקבלת מידע בנושא מסוים,
17 לקראת גיבוש, במשותף, של צעדי מדיניות לקראת השנים הבאות; כמו-גם סיכומים שבהם ישנן
18 הסכמות לשנים שלאחר שנת התקציב הנוכחית. עוד נטען, כי ייתכן שעניינים מסוימים בסיכומים
19 התקציביים מתייחסים גם למדיניות בשלבי עיצוב טרם גיבושה, קרי - שהם לא יבואו לידי-ביטוי
20 בחוק התקציב השנתי וייתכן שיעוגנו בחוק תקציב עתידי או במסגרות אחרות. בנוסף ציין המשיב,
21 שלעיתים נושאים מרכזיים ונושאי פעילות במשרדי הממשלה לא באים לידי-ביטוי בסיכומים
22 התקציביים מסיבות שונות, והצגת הסיכומים עלולה ליצור מצגים מטעים ביחס לפעילות
23 המשרדים.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1

2 כן הובהר, כי לסיכומים התקציביים אין משמעות של הסכם סופי וחלוט, וכי הם משקפים
3 רק שלב אחד בתוך גיבוש המדיניות הכוללת; ובהקשר זה הודגש: "כמעט בכל הסיכומים
4 התקציביים נכללות הסכמות המיושמות בפועל תוך הטמעת שינויים רבים ומהותיים בהסכמת
5 הצדדים. על-כן, האמור בסיכום אינו משקף את המדיניות הרצויה, אינו משקף את מצב
6 הדברים בפועל ואף לא את המדיניות התקציבית הממשלתית הלכה למעשה. השינויים,
7 לעתים, נובעים מרגישויות שונות, מהפיכת ההסכמות על-ידי מקבלי ההחלטות, או ממסקנות
8 מקצועיות המשנות את פני הדברים" (סעיף 9).

9

10 12. לפערים שנוצרו בין האמור בסיכום התקציבי לבין המדיניות בפועל, ככל שהסיכום
11 יפורסם לציבור, עשויות - לטענת המשיב - להיות השלכות שליליות, הן על מקבלי ההחלטות,
12 הן על מערכות היחסים בין הגורמים במשרדים השונים אודות ההיתכנות לגבש תקציב מדינה
13 אפקטיבי ויעיל, והן בסופו של יום על יכולתה של הממשלה ליישם באופן רציף את מדיניותה.
14 בהקשר זה מציין המשיב, כי מדיניות הממשלה משתקפת בסופו של יום בהחלטות רבות
15 המפורסמות לציבור, כמו בחוק התקציב, בהחלטות הממשלה או בהצעות חוק אחרות שמגישה
16 הממשלה לכנסת, וכן בפניות התקציביות שמוגשות במהלך השנה לאישור ועדת הכספים בהתאם
17 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985. על כן גורס המשיב, כי "התבססות על הנתונים המוצגים
18 בסיכומים התקציביים אינה משקפת בצורה נכונה את מצב המציאות, היא עלולה לפגוע
19 ביכולת הממשלה ליישם את מדיניותה, ומהווה פתח למניפולציות רבות במידע הנמסר
20 לציבור" (סעיף 10).

21

22 13. עוד מדגיש המשיב, כי במקרים רבים ההסכמות שבסיכומים התקציביים אינן מיושמות
23 בפועל בשל סיבות מגוונות; ומשכך, קיים פער אינהרנטי בין העקרונות הכלליים שעליהם הוסכם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 עם המשרדים, לבין המציאות בפועל, כפי שבאה לידי ביטוי בחקיקה, בהחלטות הממשלה או
2 בדרכים המקובלות האחרות בקשר לתקציב המדינה. לטענתו, "חשיפת הפער האמור עלולה
3 לפגוע ברצון הממשלה לעודד יזמות של רפורמות במשרדי הממשלה והרשויות השונות.
4 המשרדים עלולים להיפגע מחשיפת הפער בין התכנון שלהם לשפר את פעילותם לבין יכולתם
5 לבצע את האמור בפועל, ובשל כך לחדול לחתור לשיפור המצב הקיים" (סעיף 11).

6

7 14. בנוסף טוען המשיב, כי לסיכום התקציבי, כשלעצמו, "אין תוקף משפטי והוא מהווה
8 תכתובת פנים-ממשלתית בכל הקשור לניהול תקציב המדינה והפעילות הכלכלית
9 הממשלתית". בהקשר זה מדגיש המשיב, כי הסיכומים התקציביים, כשלעצמם, לא משליכים
10 ישירות על הציבור, שכן כל צעד אופרטיבי כלפי הציבור הכלול בהם, דורש "פעולה מקיימת".
11 הסיכומים התקציביים נערכים ללא ליווי משפטי, ומכל מקום אין להם כל תוקף משפטי, לא
12 בהיבט המינהלי ולא בהיבט החוזי, ולא ניתן לאכפם. לדידו של המשיב, מדובר ב"תרשומות
13 פנימיות", בבחינת "אבני דרך בחתירה לגיבוש מדיניות שרק כאשר היא בשלה דיה היא
14 מפורסמת לציבור ממילא". פרסום המדיניות הבשלה לציבור נעשה, בין-השאר, בפרסום
15 החלטות הממשלה, חוק התקציב וחקיקה אחרת או אגב העברות תקציביות המאושרות על-ידי
16 ועדת הכספים של הכנסת ומפורסמות לציבור (סעיף 12).

17

18 15. על-רקע האמור נטען והודגש, כי מתן פומביות לסיכומים גם עלולה להטעות ביחס
19 למעמדם. בהקשר זה צוין, כי הסיכומים התקציביים, הגם שלעיתים הם נחתמים בפועל על-ידי
20 נציגי אגף התקציבים וגורמים רמי דרג בשירות הממשלה, "אינם מהווים החלטה מינהלית אלא
21 הם חלק משיח בין אותם גורמים, שאינם מהווים ישות משפטית נפרדת"; כי "למעשה, סיכומים
22 אלה אינם אלא שלב בתהליך קביעת מדיניות אשר יתבצע בעתיד"; כי יש לראות בהם משום
23 "תרגום מילולי בדרגה מגובשת משתנה, של סיכום המגעים הישירים בין גורמים מסוימים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 בממשלה, התלויים בשיח פתוח - שאין מקום לגלותו; וכי מכל מקום - תוצאות השיח מעוגנים
2 בהתאם לכללים הרגילים החלים על ההליך המינהלי על-ידי הגורמים המוסמכים לכך ברשות
3 (סעיף 13).

4

5 16. על רקע האמור, רואה המשיב בסיכומים התקציביים משום "תרשומת בין משרדית",
6 המהווה "כלי עבודה" מהותי בעבודת אגף התקציבים עם יתר משרדי הממשלה. לשיטתו, ניתן
7 ללמוד על כך, בין-השאר: מההתנסחות בלשון דיבור; מהיעדר מילון אחיד להגדרת המונחים
8 השונים; מהכללת הפניות ושימוש במונחים הנהוגים בעבודה בין שני צדדים "שותפי-עבודה"
9 ושאינו בהכרח מובן לגורם שלישי; מרמת פירוט משתנה והחלת מנגנוני ביקורת שונים על יישום
10 הסיכומים; מחתימה של גורמים שונים, בדרגות בכירות משתנות, על המסמכים; ומהעובדה
11 שחלק מהסיכומים אף לא חתומים כלל. לכך מוסיף המשיב, כי העובדה שהסיכומים הם מסמך
12 עבודה פנימי, שכלל לא חשוף ליתר הגורמים במשרדים, ואף לא ליתר הגורמים באגף התקציבים
13 - מדגישה את ההיבט "הרישומי פנימי" המאפיין את המסמכים, וכפועל יוצא - את היעדר החובה
14 לפרסמם לציבור בהתאם לכל דין.

15

16 17. לטענת המשיב, חשיפת הסיכומים התקציביים עלולה ליצור אפקט שיצנן את המשרדים
17 והממשלה לנסות לקדם מדיניות אפקטיבית, לפגוע במגעים בין המשיב לבין משרדי ממשלה
18 אחרים, ואף לגרום ל"סכסוכים בין גורמים שונים בתוך הרשויות" בדבר הקצאת תקנים
19 ומשאבים; כל זאת, לגבי מדיניות עתידית שכלל לא השתכללה להחלטה תקפה, ולא ברורה מידת
20 היתכנותה וישימותה, והדבר עלול להערים קשיים לא מבוטלים על עבודת הממשלה, שלא לצורך.

21

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

18. המשיב גורס, כי פרסום הסיכומים התקציביים בעיתוי שהתבקש, וקודם ביצוע צעדים קונקרטיים למימושם, עלול לסכל את ישום ההסכמות, ולפגוע "באופן אנוש" (כלשונו) הן ביכולת התכנון המתבקשת מאגף התקציבים כדי לבצע את משימותיו, והן ביכולת המשיב לבצע את תפקידו לשמור על המסגרות הפיסקליות ולפעול לשיפור היעילות של המגזר הציבורי. כך למשל, עניינים שבסיכום תקציבי אחד עשויים להיות רלבנטיים גם לפעילות משרד אחר, אך אין ביכולת הממשלה לתמוך בביצוע מקביל של הדברים. בהקשר זה מוסיף ומדגיש המשיב, כי עקרון החשאיות הוא עקרון מפתח בעריכת הסיכומים התקציביים, כאשר התמונה המלאה המשתקפת מעיון בכלל הסיכומים התקציביים היא תמונה שאינה מונחת בפני אף גורם ממשלתי; כי לעיתים רבות היכולת של הממשלה לבצע רפורמות נוגעת ליכולתה לנהל הליכים רבים מאחורי הקלעים עד לגיבוש המדיניות הסופית ולנקיטת צעדים קונקרטיים למימושה; וכי פרסום אבני הדרך ויעדי הפעולה, המוגדרים בסיכום התקציבי, זמן רב לפני גיבוש המדיניות הקונקרטית, חותר תחת העבודה הממשלתית הסדירה של אגף התקציבים ומסכל ביצועם של צעדי מדיניות. בכתב התשובה, וכן בחוות-הדעת המפורטת שהוגשה לעיון בית-המשפט במעמד צד אחד, הובאו דוגמאות שלפיהן חשיפת הסכמות עקרוניות מוקדמות עשויה להביא, ואף הביאה, לפגיעה משמעותית בתוחלת של המשך בחינת ההיתכנות של קידום מימושו.

19. עוד מדגיש המשיב, כי הסיכומים התקציביים הנם דינמיים במהותם, ואפשר שבחלוף זמן חלק מההסכמות ישתנו ואחרות תבואנה תחתן. מכל מקום, הסיכומים אינם אלא שלב מוקדם בתהליך עיצוב המדיניות, אשר יבוא לידי ביטוי בהחלטות מינהליות עתידיות; כאשר הנתונים הקובעים, ואלו בעלי המשמעות, הינם הנתונים שמובאים בסופו של דבר בהחלטות הממשלה, בחקיקה ובכל דרך סדורה ומקובלת שלפיה מתנהלת הממשלה. בהקשר זה מוסיף ומדגיש המשיב, כי לצד המידע המפורט בחוקי התקציב השנתי, נוהג הוא לפרסם מידע רב הקשור בתקציב ובמדיניות הכלכלית של הממשלה באתר האינטרנט של המשרד. הפרסום נועד להנגיש

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

- 1 לציבור מידע אודות תקציב המדינה וביצועו, וכן הסברים על מדיניותה הכלכלית של הממשלה.
2 בנוסף, בסוף חודש ספטמבר 2021 אף פרסם משרד ראש הממשלה את מסמך עיקרי מדיניות
3 הממשלה ה-36.
- 4
- 5 20. לגרסת המשיב, אין למסור אף לא מידע חלקי, בהתאם לסעיף 11 לחוק, שכן השחרת
6 משפטים או קטעים מהסיכומים לא תקטין את הסיכון לפגיעה בפעילות אגף התקציבים. בהקשר
7 זה מדגיש המשיב, כי בסיכומים התקציביים קיימים היבטים רבים שחשיפתם עלולה לפגוע
8 באינטרס הממשלה, כגון זהות הגורמים שעמם נערכו הסיכומים, זהות החותמים על הסיכומים
9 מטעם הגורמים; "רזולוציות" ההסכמות; התקופה שלגביה חלות ההסכמות; מועד החתימה על
10 הסיכום, וכיוצא באלו. לשיטתו, כל פרט כאמור, הנו בעל משמעות "בפאזל הגדול" של ניהול
11 המדיניות הכלכלית של הממשלה ושימותה", כפי שהובהר בכתב-התשובה ובחוות הדעת
12 שהוצגה במעמד צד אחד. בנסיבות אלו, גורס המשיב, כי לא ניתן לחשוף את הסיכומים
13 התקציביים גם בראי סעיף 11 לחוק, שכן "הסיכומים התקציביים הם ממסמכים פנימיים, שכל
14 חשיפה של אלמנט בהם עלולה לפגוע בממשלה בשלבים הרכים ביותר של גיבוש מדיניותה
15 הפיסקלית" (סעיף 21 לכתב-התשובה).
- 16
- 17 בנוסף, מדגיש המשיב, כי אין מקום להורות על גילוי הסיכומים התקציביים, גם לא
18 בהשחרת חלקים, מן הטעם שהם נערכו בידיעה שמדובר במסמכים חסויים; וככל שיימצא מקום
19 לפרסום כלשהו של הסיכומים התקציביים, ייעשה הדבר משנת התקציב הבאה.
- 20
- 21 21. במהלך הדיון בעתירה ביקש סגן ראש אגף התקציבים להדגיש, כי הסיכומים
22 התקציביים, מהווים מעין "זכרון דברים", "לא סופי", בין מנכ"ל המשרד או תקציבן המשרד לבין

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 אגף התקציבים לגבי כוונות משותפות ומדיניות שבכוונת הצדדים לקדם, כאשר אין להם מעמד
2 מחייב, ומה שיחייב הוא המידע שיופיע בהחלטת הממשלה או בחוברות המונחות לפני הכנסת.
3 לדבריו, כל סיכום שקדם עור וגידים עד להחלטת הכנסת, יופיע במספרים ובהסברים מילוליים -
4 הן בחוברות והן באתר משרד האוצר; וחשיפה של רעיונות ומחשבות שלא הבשילו להחלטה,
5 ואת כברת הדרך עד לקבלת ההחלטה, תפגע בגמישות המחשבתית הרעיונית והתקציבית הנדרשת
6 לקראת הכנת תקציב. אשר לחלק בסיכומים, המתייחסים להתווית מדיניות עם חלופות שונות,
7 לרפורמות מוצעות ולתכניות ארוכות טווח שלא תמיד מבשילות להחלטות, ציין כי מר טמקין, כי
8 עצם חשיפת השיח עליהן, בטרם הבשלתן, עלולה להחליש באופן דרמטי את היכולת לבצע
9 שינויים כלכליים חשובים וחיוניים למשק הישראלי, בפרט כאשר זמן להבשלת רפורמות כלכליות
10 משמעותיות אורך שנים רבות. לדבריו, שינוי "הכלי", של הסיכומים התקציביים, או ביטולו,
11 ייפגע באופן משמעותי בהליך בניית התקציב, וכפועל יוצא - באיכות ובמטרות התקציב. הוא
12 הציע, כפשרה בלבד, כי בצד שמירת הסיכומים התקציביים כחסיים, ככלי חשוב לבניית התקציב,
13 יונח בעתיד לפני הכנסת, במסגרת דברי ההסבר, גם פרק שיכלול, בפראפראזה, את עיקרי
14 הסיכומים התקציביים שהבשילו בתקציב הנוכחי להצבעת הכנסת באישור התקציב, או שכבר
15 אושרו בהצבעת הממשלה שקדמה להעברת התקציב לכנסת.

16
17 22. בסיכומם של דברים, גורס המשיב, כפי שציין בכתב-התשובה, כי חלים חריגים
18 למסירת מידע שבסעיפים 9(ב)(1)-(3) לחוק; כי בסיכומים מובאות הסכמות עקרוניות לפעולות
19 עתידיות שיקדמו הגורמים, או ינסו לקדם, במהלך שנת 2022 ולעיתים אף במהלך שנים לאחר
20 מכן, ופרסומן בעיתוי זה, עלול לייצר "אפקט מצנן" ולסכל את ביצוען על-ידם; כי חשיפת
21 הסיכומים עלולה לשבש, בוודאות קרובה לממשית, את פעילות הרשויות הציבוריות השונות
22 ביחס לסדרי עדיפויות פנים-משרדיים, שהם חלק מהפררוגטיבה הניהולית של הנהלת היחידה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 הרלוונטית; כי הסיכום הוא שלב מוקדם בעיצוב המדיניות, אשר תבוא לידי ביטוי בהליכים
2 נוספים עתידיים; וכי הפרסום עלול לפגוע ביכולת של משרד האוצר לקיים משא ומתן על מדיניות
3 תקציבית ארוכת טווח מול רשויות ציבוריות אחרות, וכן על יכולת קיום משא ומתן בין הרשויות
4 הציבוריות לבין גורמים שלישיים. משכך, גורס המשיב, כי החלטת הממונה על יישום הוראות חוק
5 חופש המידע, שלא להיענות לבקשת העותרים לקבל את המידע המבוקש בעתירה עד תום שנת
6 התקציב 2022 היא סבירה ומאוזנת, והדגיש, כי עם תום שנת התקציב 2022 יוכלו העותרים
7 לפנות בשנית לקבלת המידע ובקשתם תיבחן בהתאם להוראות חוק חופש המידע.

8

9 23. כאמור, לאחר הדיון בעתירה, ולקראת הכנת הצעת חוקי התקציב לשנים 2023-2024,
10 שינה אגף התקציבים את התנהלותו, בהוסיפו במסגרת הצעת חוקי התקציב לשנים 2023-2024,
11 לגבי כל משרד או יחידת סמך, גם פרק של "עיקרי הסיכומים התקציביים", הכולל - כגרסת
12 המשיב - רכיבים ש"הבשילו" לכדי מדיניות במסגרת חוקי התקציב, ומשוקפים ממילא במספרים
13 שנכללים במסגרת חוק התקציב, כאשר הפרסום הנוסף נועד, כדבריו "לסייע לבאר איזה חלק
14 בהתפתחות התקציב, מעוגן בסיכום התקציבי". בצד זאת, הבהיר המשיב, כי אין באמור כדי
15 להוות שינוי מעמדתו בדבר אי-פרסום הסיכומים עצמם.

16

17 טיעוני העותרים

18 24. בעתירתם מלינים העותרים על החלטת המשיב בדבר הסירוב לגילוי המידע, שנשמכה על
19 טענה עובדתית אחת שממנה נגזרו שתי טענות משפטיות. הבסיס העובדתי לסירוב הראשוני
20 למסירת המידע היה שהצעת חוק התקציב טרם אושרה בעת מתן המענה לבקשה; והטענות
21 המשפטיות שנבעו מכך, לשיטת המשיב, היו שמסירת המידע ערב אישור חוק התקציב, עלולות
22 לגרום לשיבוש התפקוד התקין של רשות, ושמדובר במידע אודות מדיניות בשלבי עיצוב.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1
2 25. בעתירתם טענו העותרים, כי בתשובתה האמורה של הממונה נפלו מספר פגמים. ראשית,
3 נטען להיעדר בסיס עובדתי ומשפטי לחששות שהוצגו בתגובת הממונה, מבלי שפורט הביסוס
4 לקיומו של חשש לפגיעה ממשית בתפקודה של הרשות או ביכולתה לבצע את תפקידיה באופן
5 תקין, ומבלי שהובהר כיצד גילוי המידע עלול לפגוע בעיצובה של מדיניות או במשא ומתן עם
6 גוף או אדם שמחוץ לרשות. שנית, נטען כי תשובת הממונה הייתה גורפת, בלתי מידתית ובלתי
7 סבירה, כאשר לא נלקחו בחשבון חובות הרשות לפעול כנדרש בסעיפים 10 ו-11 לחוק. שלישית,
8 נטען כי בהחלטה נפלה טעות משפטית, עת נקבע שהפגיעה בתפקוד הרשות תימשך לאורך כל
9 התקופה שבה הסיכומים התקציביים יהיו בתוקף, קרי: עד לסוף שנת 2022, זאת שעה שיש
10 אינטרס ציבורי מהותי לקבל את המידע בעודו רלבנטי, ובפרט כאשר נשלמה מלאכת עיצוב
11 המדיניות. העותרים מוסיפים, כי לא זו בלבד שתשובת הממונה הייתה שגויה כבר בעת נתינתה,
12 אלא שמקל וחומר היא שגויה גם בדיעבד, עת פנתה העותרת למשיב לשקול מחדש את עמדתו
13 לאחר אישור חוק התקציב; שכן למן הרגע שבו אושר חוק התקציב, ועמו קיבלו תוקף גם
14 הסיכומים התקציביים, לא היה עוד יסוד עובדתי ומשפטי לדחיית הבקשה.
15
16 26. בעניין האינטרס הציבורי בגילוי המידע המבוקש, הדגישו העותרים בעתירתם כי חוק
17 התקציב אשר מוגש לכנסת מורכב מרכבות מסמכים משפטיים וטכניים שעל-פי רוב אינם מובנים
18 לאדם מן היישוב; ולעומתם, הסיכומים התקציביים המבוקשים, הם המסמכים הבהירים ביותר
19 לצורך הבנה פשוטה של תקציב המדינה. לשיטת העותרים, סיכומים אלו מפרטים את ההסכמות
20 בין משרדי הממשלה לבין משרד האוצר ביחס לסכומים שמועברים לכל משרד והשימוש שייעשה
21 בתקציב לצורך עמידה ביעדים ומשימות שונות של אותו משרד. על-פי הנטען, לא זו בלבד
22 שמדובר במסמכים שיכולים לסייע לציבור להבין את תקציב המדינה באופן נגיש ונהיר, אלא

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 שבסיכומים אלו גם מצוי מידע שאינו מופיע בתקציב המדינה. בהקשר זה מדגישים העותרים, כי
2 המסמכים שמוצגים לכנסת ולציבור אינם כוללים את ההסכמות שעומדות ברקע חוק התקציב,
3 ואין שיקוף מלא של תקציב המדינה וההסכמות שביסודו. כך למשל, הסיכומים התקציביים
4 כוללים גם תכניות עתידיות לביצוע משימות מסוימות במשרדי הממשלה, מבלי שמיועד
5 למשימות תקציב בשלב ההצבעה על חוק התקציב. באופן זה נציגים של משרדי הממשלה
6 חותמים על הסיכומים התקציביים בידיעה שבחלוף תקופה מסוימת, לאחר העברת התקציב, הם
7 יגישו בקשות לתקצוב נוסף, לכאורה בשל שינוי בצרכים או במצב הקים, למרות שהצורך בכסף
8 היה ידוע כבר בעת העברת התקציב ואף סוכם מראש בכתב. כפועל יוצא מכך, נובע גם אלמנט
9 של הטעיה ציבורית ופרלמנטרית, משום שכאשר חוק התקציב עולה להצבעה מוטעה הציבור
10 לחשוב שהחוק מתייחס לתקציב הסופי והגמור, שעה שמידע ציבורי מהותי מוסתר ממנו ופוגע
11 בזכות הציבור לדעת. הבעייתיות שבפרקטיקה זו, אינה רק בהסתרת מידע מהציבור, אלא גם
12 מבכירים במשרד האוצר, כמו למשל החשב הכללי, שיצטרכו, לאחר העברת התקציב, להיערך
13 מדי תקופה עם תקצוב מחדש של המשרדים השונים, בהתאם לסיכומים התקציביים שנחתמו ערב
14 העברת חוק התקציב. עוד מוסיפים העותרים, כי הסתרת הסיכומים התקציביים אינה רק מהציבור
15 ומעובדי משרד האוצר, אלא גם מחברי הכנסת הנדרשים להצביע על חוק תקציב, בידיעה שהוא
16 אינו מכיל את כל המידע הדרוש. על-כן, טוענים העותרים, כי העניין הציבורי במידע המבוקש
17 מבוסס היטב, מנקודת מבטם של חברי הכנסת, עיתונאים וקשת רחבה של מבקשי מידע.

18

19 27. אשר להחלת המשיב את הסייג למסירת מידע שבסעיף 9(ב)(1) לחוק, בעניין שיבוש
20 התפקוד התקין של הרשות הציבורית או את יכולתה לבצע את תפקידיה, הדגישו העותרים כי
21 המשיב לא עמד בנטל ההוכחה הנדרש להחלת סעיף זה על המידע המבוקש, כאשר על-פי
22 הפסיקה נדרש להראות חשש מפגיעה ממשית בוודאות קרובה. לטענתם, לא הוסבר באיזו פגיעה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 מדובר, ומדוע הפרסום יביא לפגיעה ברמת ודאות קרובה. כל שנאמר הוא שחשיפת הסיכומים
2 תגלה פער בין תכנון מדיניות הממשלה לבין יישום המדיניות בפועל, אך בכתב-התשובה הוצהר
3 שקיים פער כזה ממילא, כך שלא ברורה הפגיעה שתיגרם, אם בכלל. מכל מקום, מדובר בטענה
4 שלא זכתה לביסוס משפטי או לתימוכין עובדתיים. עוד נטען, כי למעשה מבקש המשיב להגן על
5 אינטרסים כלליים שלו ושל הממשלה, אשר משתמשים בסיכומים התקציביים לצרכים פנימיים
6 ולמדיניות "הפרד ומשול" ולניהול "הליכים רבים מאחורי הקלעים", כפי שאושר למעשה
7 בכתב-התשובה. בהקשר זה הדגישו העותרים, כי הסייג לפי סעיף 9(ב)(1) לחוק נועד להגן על
8 הרשות מפני פגיעה בביצוע תפקידיה, ולא להגן על אינטרסים שהיא מקדמת. עוד נטען, כי עמדת
9 המשיב - שלפיה גילוי המידע יפגע ברצון הממשלה לעודד יוזמות ורפורמות ובכך שמשרדי
10 הממשלה יחדלו משיפור המצב הקיים - היא היפותטית ובלתי מבוססת. מכל מקום מדגישים
11 העותרים, כי הרשות לא הציגה חשש ממשי מפגיעה כלשהי, ודאי שלא ברמת ודאות קרובה,
12 ומשכך, דין הסירוב הגורף למסירת המידע, הנשען על סעיף 9(ב)(1) לחוק, להידחות.
13
14 28. בעניין החלת המשיב את סעיף 9(ב)(2) לחוק, כסייג למסירת מידע אודות מדיניות
15 בשלבי עיצוב, גורסים העותרים כי הסעיף נועד להגן על המידע הרלבנטי בטרם עוצבה המדיניות,
16 ומן הרגע שזו נקבעה - גם אם יידחה ביצועה וגם אם תשונה בעתיד - היא אינה מצויה עוד בשלבי
17 עיצוב ואין הצדקה שלא למסרה מטעם זה; וכי מכל מקום, המשיב לא עמד בנטל ההוכחה הנדרש
18 להחלת הסעיף. בעניין זה מציינים העותרים, כי את סירובו למסירת המידע לפי הסעיף האמור
19 ביקש המשיב להשתית על שני עיקריים: הסיכומים התקציביים אינם מסמך סופי, והם גם אינם
20 מיושמים בפועל. לטענת העותרים, הצגת שתי הטענות יחד, מעלה סתירה פנימית, שכן מחד-
21 גיסא נאמר שמדובר במסמך לא סופי, של מדיניות בשלבי עיצוב, כזו שאינה בשלה לפרסום,
22 ומאידך-גיסא נטען, שאם יפורסמו הסיכומים תיפגע היכולת ליישם אותם.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1

2 29. אשר לטענה המשיב, שלפיה הסיכומים התקציביים אינם מסמכים סופיים, טוענים
3 העותרים, כי דין הטענה להידחות ממספר טעמים. ראשית, בסיכומים מצוין, לא אחת, כי מדובר
4 ב"סיכום.. המהווה מענה סופי ומוחלט לדרישות המשרד..." (כדוגמת הסיכום בעניין משרד
5 התחבורה), ולשון ההתנסחות מעלה שמדובר במסמך סופי המשקף מדיניות מגובשת, סופית ואף
6 חתומה, ולא בעיצוב מדיניות. שנית, בפועל, עבודת הממשלה נסמכת על הסיכומים הללו; וכך,
7 למשל, במסמכים של אגף התקציבים המפורסמים לציבור הנושאים כותרת "בקשה לשינויים
8 בתקציב", נכתב שהתיקונים נעשים בזיקה למספר סעיפי תקציב שבסיכומים התקציביים; דהיינו,
9 גם הממשלה והמשרדים רואים בסיכומים התקציביים את המסמך המחייב והסופי לעניין
10 תקציביהם, וזאת לצורך שינויים ועדכונים של תקציב המדינה (כדוגמת נספח 1 לעיקרי הטיעון).

11

12 30. חיזוק לכוחם של הסיכומים התקציביים כמסמך סופי, המשקף מדיניות כלכלית חלוטה,
13 עולה, לטענת העותרים, מדברי החשבת הכללית לשעבר במשרד האוצר, מיכל עבאדי-בויאנג'ו,
14 אשר העידה לפני הוועדה לבחינת סמכויות הנהלת משרד האוצר (המכונה גם ועדת קוצ'יק):
15 "סיכומים תקציביים הנם הסכמים בין אגף התקציבים לבין משרדי הממשלה שחלקם לא
16 מקבלים ביטוי בתקציב שאושר בכנסת. הפרקטיקה הנוהגת הנה שהמערכת הממשלתית
17 מתנהגת כאילו הסיכום התקציבי עבר בכנסת, לעיתים זמן רב לפני שהסיכום אכן מאושר
18 בוועדת הכספים של הכנסת... סיכומים אלו מייצגים "תקציב צל" לתקציב שאושר בכנסת
19 שאינו על דעת השר, החשכ"ל, ולפעמים לא על דעת הממונה על התקציבים או סגן מאקרו...
20 הסיכומים התקציביים הם טעויות שיטתיות שחוזרות כל שנה באגף התקציבים ונובעות
21 מפעילות לא שקופה שלא מאפשרת בקרה אמיתית על פעילות האגף והביאה בשנים
22 האחרונות לניוון היכולות המקצועיות של אגף התקציבים באוצר" (נספח 2 לעיקרי הטיעון).

23

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 26364-01-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

- 1 31. אשר לטענת המשיב, שלפיה מדובר במסמך שחולש על פרק זמן ארוך משנת התקציב,
2 וכי מדובר בכוונה עתידית שאולי תעוגן בחוק תקציבי עתידי, ומשכך אינו מסמך סופי, גורסים
3 העותרים כי גם דין טענה זו להידחות למן הרגע שהוא נחתם ונקבע בו שהוא סופי וגמור.
4
- 5 32. בכל הנוגע לטענת המשיב, כי היקף העניינים הנזכרים בסיכומים נרחב ומלמד על כך
6 שהמסמך כללי ולא סופי, מדגישים העותרים, כי המשיב ציין כדוגמה סיכומים תקציביים שבהם
7 הוסכם על איסוף מידע ונתונים. לשיטת העותרים, דווקא דוגמה זו ממחישה את חשיבות פרסום
8 הסיכומים, שכן אם יש בהם סעיפים מסוג זה בדבר איסוף מידע, הרי שחשיפתם לציבור תוביל
9 ל"השתתפות אזרחית" רצויה וראויה. בהקשר זה מוסיפים העותרים, כי מדובר במסמכים סופיים,
10 ואם יש בהם חלקים שעוסקים בביצוע משימות עתידיות, הרי ראוי שהציבור יהיה שותף ליישומן
11 גם אם יישום זה כולל שינויים כלשהם.
12
- 13 33. אשר לטענת המשיב, שהסיכומים אינם מיושמים בפועל וקיים פער בין המדיניות
14 המתוכננת הקבועה בסיכומים לבין יישומה בפועל, מציינים העותרים כי למעשה טוען המשיב
15 שהסיכומים שנחתמו נתונים לשינויים בעת הביצוע ולפיכך יש לראות בהם מסמכים שטרם גובשו
16 לכדי מדיניות. בעניין זה מעלים העותרים מספר טענות. ראשית, כי העובדה שיהיו בעתיד שינויים
17 במדיניות מתוכננת, אינה הופכת את המדיניות לכזו שטרם עוצבה. שנית, כי הסיכומים
18 התקציביים הם מסמכי מדיניות כלכלית אשר משקפים את תקצוב משרדי הממשלה בפועל, והם
19 מונגשים באופן ברור ותמציתי, להבדיל מחוק התקציב שמוגש בטבלאות מסורבלות שמובנות
20 בעיקר לכותביהן, אך לא לציבור הרחב, ולרוב גם לא למקבלי החלטות ואף לא לבכירים
21 בממשלה. מכיוון שמדובר במסמך סופי וגמור שנחתם על ידי גורמים רמי דרג, דוגמת מנכ"ל
22 משרד ממשלתי, ברור שמדובר במסמך שאינו שלב בעיצוב מדיניות כלכלית. בנסיבות אלו,

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 גורסים העותרים, כי שינויים שחלים בין שלב התכנון לשלב הביצוע, אינם מצדיקים את הסירוב
2 למסור מידע באופן גורף. הם מוסיפים, כי קבלת טענת המשיב, שלפיה יש למסור מידע רק על
3 פעולות שכבר בוצעו, חותרת תחת תכלית חוק חופש המידע, שכן משמעותה שאין למסור לציבור
4 מידע אלא רק אחרי שהפך ללא רלבנטי. לשיטתם, התמודדות עם הפער בין מדיניות קבועה לבין
5 יישומה, נעשית על-ידי פרסום תיקון ההחלטה, ולא בדרך שהמשיב מציע - מניעת פרסום מסמכים
6 סופיים מחשש שאולי ישונו בעתיד.

7
8 34. לטענת העותרים, עמדת המשיב שלפיה יש פער בין התכנון התקציבי לבין היישום
9 בפועל, צריכה הייתה להיות מגובה בתצהירים, ובעמדותיהם של הגורמים הרלבנטיים הן מתחום
10 התכנון והן מתחום הביצוע, או לחלופין להיות מוצהרת על-ידי גורם מתכנן רם כמו מנכ"ל
11 משרד האוצר. הם מוסיפים, כי הסוגיה העומדת בבסיס העתירה, משליכה על אגפים שונים
12 במשרד האוצר ועל שקיפות תקציב המדינה המשליך על הציבור כולו, וכפי שעולה מהדיונים
13 בוועדת קוצ'יק - אגפים מסוימים באוצר מחזיקים בעמדות שונות ביחס לשקיפות הנדרשת ביחס
14 לסיכומים התקציביים. העותרים ביקשו, כי בית-המשפט יורה למשיב להשלים התייחסותו לעניין
15 תפקידם של הסיכומים התקציביים בשלב יישום המדיניות; זאת מבלי לגרוע מטענתם, כי עצם
16 קיומו של שינוי עתידי במדיניות אינו מצדיק את הסתרת הסיכומים מראש.

17
18 35. אשר לחריג שבסעיף 9(ב)(3) לחוק, שעניינו פרטי משא ומתן עם גוף שמחוץ לרשות,
19 הרי שלשיטת העותרים, הסעיף אינו רלוונטי לענייננו, שכן בכתב-התשובה צוין במפורש
20 שהסיכומים הם תוצרים של עבודה ממשלתית בין-משרדית, ולא צוין כל גורם חיצוני שאינו
21 הרשות.

22

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

- 1 36. בכל הנוגע לסעיף 9(ב)(4) לחוק, המחריג גילוי מידע אודות דיונים פנימיים, מחמת
2 החשש ליצירת "אפקט מצנן" - טוענים העותרים כי חריג זה לא צוין על-ידי המשיב בנימוקי
3 הממונה לדחיית בקשת המידע, והועלה לראשונה בכתב-התשובה; כי הדבר מצביע על חולשת
4 הטיעון; כי לא מדובר בטיוטה או בתכתובת פנימית, גם אם ייתכן שפרטים בסיכומים ישונו
5 בעתיד; כי מכל מקום - לא נתבקש עיון בטיוטות אלא רק במסמכים הסופיים החתומים, שאינם
6 מהווים טיוטה או תכתובת פנימית, ואשר מהווים נדבך חשוב בקריאת תקציב המדינה; וכי ההגנה
7 מפני "אפקט מצנן" נועדה להגן על קיום הדיון ולא על התוצר המוגמר.
8
9 37. בנוסף טוענים העותרים, כי בהחלטת המשיב נפל פגם של ממש של היעדר הנמקה, שכן
10 לא נמסרו - הן במענה של הממונה והן בכתב-התשובה - הסברים והנמקות להחלת החריגים
11 הנטענים למסירת המידע, הן לפגיעה שתיגרם ממסירת המידע והן לרמת הוודאות להתרחשותה.
12
13 38. פגם נוסף שנפל בהחלטות המשיב, על-פי טענת העותרים, הוא אי-החלת המשיב את
14 מבחני שיקול הדעת של סבירות ומידתיות שנקבעו בסעיפים 10 ו-11 לחוק, לטובת האינטרס
15 הציבורי שבפרסום המידע, או חלקו, ודחייתו הגורפת את הבקשה לעיון בסיכומים התקציביים.
16
17 39. אשר לטענת המשיב, שלפיה הסיכומים הינם מסמכים בעלי אופי לא אחיד, הקשורים
18 להתנהלות שוטפת של משרדי הממשלה, גורסים העותרים כי הטענה אינה ברורה, אך מחזקת את
19 הטענה שיש לקבל החלטה ביחס לכל סיכום בנפרד; וכי לא מן הנמנע שלפחות חלקם סופיים
20 וחלוטים וניתן לחשפם.
21

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

- 1 40. בכל הנוגע לטענת המשיב, שלפיה פרסום הסיכומים עלול ליצור מצג מטעה, משום
2 שהפעילות המתקצבת במסגרתם אינה כוללת את כלל היקף הפעילות של כל משרד, מציינים
3 העותרים כי דין הטענה להידחות, שכן ניתן למסור את הסיכומים תחת הבהרה שהאמור בהם אינו
4 כולל את תקציבו ופעילותו הכוללת של המשרד; וממילא בקשת מידע צריכה להיענות ביחס
5 למידע המבוקש, ולא למידע שלא התבקש.
6
- 7 41. בעניין טענת המשיב, שלפיה הסיכומים נטולי תוקף משפטי מחייב ואף נערכו ללא ליווי
8 משפטי, משיבים העותרים, כי הסיכומים נכללים בהגדרת "מידע" כמשמעותו בחוק, ואין
9 רלבנטיות לשאלה האם הם מסמכים משפטיים ומה מעמדן של הבטחות הניתנות במסגרתם.
10
- 11 42. לגבי טענת המשיב, שלפיה הסיכומים נחתמו על-ידי גורמים בדרגות בכירות משתנות,
12 מדגישים העותרים, כי חלקם נחתם על-ידי גורמים בכירים, כמו ראש אגף התקציבים ומנכ"ל
13 המשרדים, והחתימות מצביעות רק על כך שהמסמכים, או חלקם, סופיים, ואף מחזקות את חובת
14 השקיפות שחלה לגביהם.
15
- 16 43. אשר לטענת המשיב, כי הסיכומים נערכו בידיעה שמדובר במסמכים חסויים, מציינים
17 העותרים כי לא הוצג בעניינה בסיס משפטי לפי סעיף 9(א)(4) לחוק, וממילא - אף לא בסיס
18 עובדתי; מה-גם שהמשיב לא הסביר, כיצד מסמך חסוי יכול להתפרסם בתום שנת התקציב, כפי
19 שהוצע על-ידו.
20
- 21 44. העותרים מדגישים את האינטרס הציבורי בגילוי המידע, שכן המידע המבוקש הוא
22 מידע ציבורי שאין סייג למסירתו על-פי החוק, וכי מכל מקום חשיבות גילוי לציבור רבה. אשר

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 לחשיבות גילוי המידע, מדגישים העותרים כי הצעת חוק התקציב מוגשת לכנסת "עם רבבות
2 מסמכים משפטיים וטכניים שעל-פי רוב אינם מובנים לאדם מן היישוב"; כי הסיכומים
3 התקציביים הם "מסמכים בהירים המפשטים את התקציב", שכן הם מפרטים את ההסכמות בין
4 משרדי הממשלה למשרד האוצר ביחס לסכומים המועברים לכל משרד והשימוש שייעשה
5 בתקציב לצורך עמידה ביעדים ומשימות שונות של אותו משרד; וכי מעבר לכך שמדובר
6 במסמכים שיכולים לסייע לציבור להבין את תקציב המדינה, הרי שיש בהם גם מידע שאינו
7 מופיע בתקציב המדינה, כך למשל - מידע על תכניות עתידיות לביצוע משימות מסוימות
8 במשרדי הממשלה, מבלי שמיועד למשימות אלה תקציב בשלב ההצבעה על חוק התקציב, ושעה
9 שנציגי המשרדים חותמים על הסיכומים התקציביים בידיעה שבחלוף זמן, לאחר העברת
10 התקציב, יגישו בקשות לתקצוב נוסף - כאשר הצורך בכסף היה ידוע כבר בעת העברת התקציב
11 ואף הוסכם מראש ובכתב. על-כן נטען, כי המסמכים שמוצגים לכנסת ולציבור אינם כוללים את
12 כל ההסכמות שעומדות ברקע חוק התקציב, ונעדר בהם שיקוף מלא של תקציב המדינה
13 וההסכמות שביסודו; שעה שהסיכומים התקציביים משקפים את התקציב באופן מהימן וברור
14 יותר מחוק התקציב המסורבל. העותרים מוסיפים, כי הבעייתיות שבפרקטיקה שבה נוקט אגף
15 התקציבים, אינה רק בהסתרת מידע הן מהציבור - המוטעה לחשוב שהחוק הוא התקציב הסופי
16 והגמור; והן מחברי הכנסת - אשר נדרשים להצביע על חוק התקציב בידיעה שהוא אינו מכיל את
17 כל המידע הדרוש; אלא גם מבכירים במשרד האוצר - שיצטרפו, לאחר העברת התקציב, להיערך
18 מדי תקופה עם תקצוב מחדש של המשרדים השונים, בהתאם לסיכומים התקציביים שנחתמו ערב
19 העברת חוק התקציב.

20

21

22

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

דיון והכרעה

חוק חופש המידע - המסגרת הנורמטיבית

1
2
3 45. אפנה תחילה לסקירת המסגרת הנורמטיבית שהותוותה בחוק חופש המידע, ובעניין זה
4 אחזור על דברים שהשמעתי בהליכים אחרים (ובין-השאר בעת"מ 22-02-22015 האגודה
5 לזכויות האזרח בישראל ואח' נ' משטרת ישראל (2.10.22)). חוק חופש המידע מעגן את זכותם
6 של אזרחי המדינה ותושביה לקבל מידע מרשויות הציבור. שורשיה של זכות זו עוגנו בפסיקה
7 מקדמת דנא; ואולם, החוק הרחיב את זכותם של אזרחי המדינה ותושביה לקבל מהרשויות מידע
8 אף בנושא שאין להם נגיעה ישירה בו (עע"מ 8282/02 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' מדינת
9 ישראל, משרד מבקר המדינה, פ"ד נח(1) 472, 465 (2003). בבסיסה של הזכות לקבל מידע
10 מספר רציונליים. הזכות למידע נועדה להגשים את מימוש זכות היסוד החוקתית לחופש הביטוי
11 והבעת הדעה. היא מהווה תנאי להגשמת זכות הציבור לדעת, וליכולתו של הציבור לבטא את
12 דעותיו ועמדותיו בגדרו של השיח הציבורי, ועל-כן היא נתפסת כחיונית לקיומו ולתפקודו התקין
13 של משטר דמוקרטי (עע"מ 11120/08 התנועה לחופש המידע נ' רשות ההגבלים העסקיים
14 (17.11.10) בפסקה 7; ועע"מ 1704/15 האוניברסיטה העברית נ' העמותה למדע מוסרי
15 (18.7.17) בפסקה 17). תכלית נוספת של חוק חופש המידע, היא מתן אפשרות בידי הציבור
16 להפעיל פיקוח ובקרה על הרשויות השונות לשם הבטחת תפקודן התקין ושיפור איכות פעולתן
17 (עע"מ 3300/11 מדינת ישראל - משרד הביטחון נ' גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע
18 (5.9.12) בפסקה 15). בנוסף, משקף החוק את הרציונל הרואה את הרשות כנאמן הציבור, כאשר
19 המידע המצוי ברשותה אינו קניינה, כי אם עושר השמור לבעליו – הוא הציבור (עע"מ 8282/02
20 בעניין הוצאת עיתון "הארץ", לעיל, בעמ' 470-471; ועע"מ 11120/08 בעניין התנועה לחופש
21 המידע, לעיל).

22

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

46. החוק מתווה את היקפה של הזכות לקבלת מידע ואת גבולותיה, באמצעות מספר
מסננות הקבועות בו, אשר דרכן יש לבחון את זכאותו של המבקש לקבלת מידע מהרשות
הציבורית (עע"מ 9341/05 התנועה לחופש המידע נ' רשות החברות הממשלתיות, (19.5.09)
בפסקה 16). המסננת הראשונה מצויה בסעיף 1 לחוק, הקובע כי לכל אזרח או תושב עומדת
הזכות לקבל מידע מרשות ציבורית בהתאם להוראות החוק. נקודת המוצא היא, כי בכפוף לסייגים
המפורטים בחוק, האזרח זכאי לקבל מידע המצוי בידיה של הרשות (עע"מ 10845/06 שידורי
קשת בע"מ נ' הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, (11.11.08) בפסקה 56). המסננת השנייה,
עניינה בסייגים לזכות לקבל מידע מן הרשות; והיא מבטאת את ההכרה ביחסיות הזכות, ובכך
שכלל זכות אחרת, עליה לסגת מפני זכויות ואינטרסים אחרים. נקודת המוצא של החוק היא גילוי
המידע, תוך קביעת נוסחאות איזון בין הגשמת הזכות לחופש המידע לבין הבטחת אינטרסים
שונים וזכויות שעל הפרק, כאשר הסייגים לזכות לחופש המידע עוגנו בהוראות סעיפים 8 ו-9
לחוק (עע"מ 1704/15 בעניין האוניברסיטה העברית, לעיל, בפסקה 18). סעיף 9(א) לחוק עוסק
במידע שגילויו אסור; וסעיף 9(ב) לחוק, הרלבנטי לענייננו, דן מידע שאין הרשות חייבת
במסירתו, כאשר לרשות נתון שיקול הדעת האם להיענות לבקשה למסירת המידע.

47. בענייננו עולה שאלת תחולתם של סעיפים 9(ב)(1)-(3) לחוק. הסעיפים פוטרים את
הרשות מהחובה למסור, בין-השאר, "מידע אשר גילויו עלול לשבש את התפקוד התקין של
הרשות הציבורית או את יכולתה לבצע את תפקידיה" (סעיף 9(ב)(1)); "מידע אודות מדיניות
הנמצאת בשלבי עיצוב" (סעיף 9(ב)(2)); "מידע על אודות פרטי משא ומתן עם גוף או עם
אדם שמחוץ לרשות" (סעיף 9(ב)(3)); ו"מידע בדבר דיונים פנימיים...בין עובדי רשויות
ציבוריות..." (סעיף 9(ב)(4)).

22

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

48. בצד זאת, מוסיפים סעיפים 10 ו-11 לחוק "מסננות" של "סבירות ומידתיות" (עע"מ 1
615/15 יאיר אורון נ' משרד הביטחון (11.4.16), בפסקה 9; עע"מ 3300/11 בעניין מדינת
ישראל – משרד הביטחון נ' גישה, בפסקה 10 לפסק-דינו של כב' השופט עמית). סעיף 10 עניינו
"סבירות", והוא מורה, כי בבוא הרשות לשקול סירוב למסירת מידע, תיתן דעתה לאיזון בין
האינטרסים המנויים בסעיף, ובין-היתר תבחן את עניינו של המבקש במידע ואת העניין הציבורי
שבגילוי המידע. סעיף 11 לחוק מוסיף וקובע, כלל של "מידתיות", ולפיו גם מידע שהרשות
רשאית או חייבת שלא למסרו, יש לגלותו אם ניתן לעשות כן תוך השמטות, שינויים או התניית
תנאים בדבר השימוש במידע ודרך קבלתו (עע"מ 10845/06 בעניין שידורי קשת בע"מ, לעיל,
פסקה 62). מסננת נוספת נקבעה בסעיף 17(ד) לחוק, ומאפשרת לבית-המשפט להורות על
מסירתו של מידע, אף אם מדובר במידע שלפי סעיף 9 לחוק אין למסרו או שאין חובה למסרו.
בהתאם לנוסחת האיזון שנקבעה בסעיף זה, מוסמך בית-המשפט להתערב בהחלטת הרשות,
ולהמיר, באופן חריג, את שיקול דעתה של הרשות בשיקול דעתו - "אם לדעתו העניין הציבורי
בגילוי המידע, עדיף וגובר על הטעם לדחיית הבקשה, ובלבד שגילוי המידע אינו אסור על
פי דין".

הסיכומים התקציביים

49. אין חולק, כי בקשת המידע צולחת את "המסננת הראשונה" האמורה שבסעיף 1 לחוק,
שכן לעותרים - התנועה לחופש המידע והעיתונאי שלמה טייטלבוים - כמו לכל אזרח או תושב,
עומדת הזכות לקבל מידע מרשות ציבורית בהתאם להוראות החוק; בפרט כשמדובר בעניינינו
במידע הנוגע להליכי חקיקת תקציב המדינה, שאין צורך להכביר מילים הן בעניין משמעותם
למדינה ולציבור, והן בדבר חשיבות השקיפות המלאה בעניינם, החיונית לקיומו ולתפקודו התקין
של המשטר הדמוקרטי ולאפשרויות הפיקוח והבקרה על הרשויות. המחלוקת בעתירה נסבה,
אפוא, בעניין "המסננת השנייה", הפוטרת את הרשות מהחובה למסור מידע, בין-השאר בנסיבות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 שצוינו בסעיפים 9(ב)(1)-(4) לחוק; ובדבר "המסננות" הנוספות של סבירות ומידתיות שבסעיפים
2 10 ו-11 לחוק, ושל שיקול דעת בית-המשפט לפי סעיף 17(ד) לחוק.
3
4 50. העתירה נסבה על המידע הנכלל בסיכומים התקציביים שנחתמו ערב הליכי אישור
5 התקציב על-ידי הממשלה ועובר להנחת חוק התקציב על שולחן הכנסת. הליך אישור
6 תקציב המדינה בממשלה וחקיקת חוק התקציב, הנו מורכב. כפי שעמד עליו בתמצית סגן ראש
7 אגף התקציבים, ועל-פי הוראות הדין, התקציב המובא לאישור הממשלה בליל אישור התקציב
8 על-ידיה, כולל, לגבי כל אחד מהמשרדים ויחידות הסמך, ארבעה נתונים מספריים עיקריים:
9 ההוצאה המותרת; הרשאה להתחייב לשנים הבאות; כמות המשרות המותרת; והוצאה המותרת
10 בהכנסה. בנוסף להחלטות אודות המספרים, מאשרת הממשלה באותו מעמד שלל החלטות
11 תקציביות אופרטיביות; וכן את התכנית הכלכלית הכוללת שורה של רפורמות כלכליות, ובלבד
12 שהמשא ומתן לגביהן הבשיל עד לאותו הלילה וניתן להצביע עליהן כהחלטות ממשלה. בחודש
13 שנוטר לממשלה להניח את התקציב על שולחן הכנסת, כל גוף או משרד מכין יחד עם אגף
14 התקציבים, אגב משא ומתן מתמשך, פירוט נרחב, ברכיבי משנה רבים, להוצאה המספרית
15 הכוללת שאישרה הממשלה, באופן שההוצאות לגבי עשרות הגופים שאושרו על-ידי הממשלה,
16 מפורטות למאות תת-נושאים לקראת הנחת התקציב לאישור הכנסת.
17
18 51. המסמכים הקרויים "סיכומים תקציביים" שנחתמו לקראת ליל אישור התקציב בממשלה,
19 אשר אחד מהם - הסיכום לגבי משרד התחבורה - הגיע לידי העותרים וצורף כנספח לעתירה -
20 והיתר הוצגו לעיוני במעמד צד אחד, שימשו עד היום "כלי עבודה" עיקרי ומרכזי בהידברות בין
21 אגף התקציבים לבין כל אחד משרדי הממשלה ויחידות הסמך, לקראת הכנת התקציב. הם נושאים
22 כותרת "סיכום תקציבי"; מקיפים פירוט רב של התקציב, על-פי נושאים, תת-נושאים, תכניות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 ופרויקטים, לרבות עתידיים; וכוללים התחייבויות שונות בעניין התקציב וחלוקתו. רובם ככולם
2 של הסיכומים חתומים על-ידי גורמים בכירים במשרדים הממשלתיים ובאגף התקציבים,
3 ובמרביתם אף מובהר - בדומה לסיכום התקציבי עם משרד התחבורה - שהשר או השרה
4 מתחייבים לתמוך בתקציב המדינה, ושהסיכום ייכנס לתוקפו לאחר אישור התכנית הכלכלית וחוק
5 התקציב בממשלה ובכנסת.

6
7 52. כאמור, המשיב טען, בין-היתר, כי הסיכומים התקציביים הם "מסמכים פנימיים" בעלי
8 אופי לא אחיד, מעין "זיכרון דברים" "לא סופי", ונעדרי כל תוקף משפטי מחייב; כאשר המדיניות
9 התקציבית והכלכלית שהבשילה להחלטות מחייבות, מקבלת ביטוי ופרסום לציבור בהחלטות
10 ממשלה, בחוקי התקציב ובדרכים נוספות. כאמור, לשיטת המשיב הסיכומים מהווים "תרשומת
11 בין משרדית", בבחינת שלב מוקדם בעיצוב המדיניות, הנוגעת להיבטי תקצוב שונים של משרדי
12 הממשלה, להיבטים הקשורים בהתנהלות והתייעלות התקציבית והכלכלית של פעילותם
13 המשותפת, ולהסכמות עקרוניות לפעולות עתידיות שיקדמו הגורמים או ינסו לקדם בשנת
14 התקציב. המידע שבהם אף רחב מהנושאים שבחוק התקציב, וכולל, בין-השאר, הסכמות על
15 מדיניות תקציבית עתידית מעבר לשנת התקציב, רפורמות אופציונליות ומדיניות בשלב עיצוב
16 טרם גיבושה.

17
18 53. העותרים גורסים, כאמור, בין-השאר, כי הסיכומים התקציביים הם סופיים, לגבי מועד
19 חתימתם ערב אישור התקציב על-ידי הממשלה. מכל מקום, ויהא תוקפם המשפטי אשר יהא, יש
20 בסיכומים מידע חיוני שבכוחו לסייע לציבור בהבנת הצעות התקציב, הנושאות אופי מספרי
21 בעיקרן, אשר מובאות לאישור הממשלה ולחקיקת הכנסת; שכן הסיכומים מפרטים את ההסכמות
22 שבין המשיב לבין משרדי הממשלה לשימוש שיעשה בתקציב לצורך עמידה ביעדים ובמשימות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 שונות של אותו משרד. לשיטתם, השיקוף המלא הנדרש כלפי הציבור בחקיקת התקציב, כולל לא
2 רק את השימוש שייעשה בתקציב בשנות התקציב, אלא גם הסכמות עתידיות שלא נכללו בתקציב,
3 שמן הסתם גם יהיו כרוכות בתקצוב נוסף בעתיד, וקיים אפוא אינטרס חיוני בשיתוף הציבור בכך.
4
5 54. בגדרה של עתירה זו, לפי חוק חופש המידע, בית-המשפט אינו נדרש להכריע בדבר
6 משמעותם של הסיכומים התקציביים ותוקפם המשפטי, וממילא אף לא אמור לקבוע כיצד יש
7 לערכם. למרות שהסיכומים אינם מחייבים בהיבט המשפטי, מדובר ב"כלי עבודה" המשמש את
8 הגורמים התקציביים - הן במשרד האוצר והן במשרדי הממשלה - לקראת גיבוש התקציב השנתי
9 ואישורו. השקיפות המלאה הנדרשת לקראת חקיקת תקציב המדינה, אינה מוגבלת רק לנתונים
10 שנדרש להציג לקראת אישור הממשלה ובעת הנחת הצעת חוק התקציב על שולחן הכנסת, והיא
11 חלה על כל מידע רלבנטי שיש בידי הרשויות בדבר הליך גיבוש התקציב וחלוקתו, ובכלל זה
12 הסיכומים התקציביים שנחתמו עובר לאישור התקציב, שיש בהם כדי לתרום להבנת הליך הכנת
13 התקציב וחלוקתו אל מול הוצאות, תכניות ורפורמות עתידיות. כל שנדרש הוא לקבוע, האם הניח
14 המשיב תשתית עובדתית ומשפטית להחלת החריגים למסירת המידע לפי סעיף 9(ב)(1)-(4)
15 שנמנו על-ידו; וככל שהתשובה לכך חיובית - האם ניתן לחשוף המידע או חלקו בהתאם לסעיפים
16 10, 11 ו-17(ד) לחוק.

17
18 סעיף 9(ב)(1) לחוק - מידע אשר גילוי עלול לשבש את התפקוד התקין של הרשות
19 55. בענייננו, הדגיש ב"כ המשיב, כי העילה המרכזית והעיקרית לאי-גילוי המידע, היא זו
20 שבסעיף 9(ב)(1) לחוק; הקובע, כי רשות ציבורית אינה חייבת למסור "מידע אשר גילוי עלול
21 לשבש את התפקוד התקין של הרשות הציבורית, או את יכולתה לבצע את תפקידיה". לגבי
22 סייג זה למסירת מידע נקבע בפסיקה, כי המבחן בענייננו הוא קיומה של ודאות קרובה לכך שגילוי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 המידע עלול לגרום לשיבוש ממשי בתפקודה התקין של הרשות הציבורית (ע"מ 1245/12
2 התנועה לחופש המידע נ' משרד החינוך (23.8.2012) בפסקה 7; וכן ראו: ע"מ 6013/04 מדינת
3 ישראל - משרד התחבורה נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ (2.1.2006) בפסקה 22; ועת"מ
4 (י-ם) 22-02-22015 האגודה לזכויות האזרח בישראל ואח' נ' משטרת ישראל (לעיל)).

5

6 56. המשיב סירב, באופן מוחלט וגורף, לחשוף לעותרים את הסיכומים התקציביים, או חלק
7 מהם, או פרטי מידע שנכללו בגדרם, בטענה שחשיפת הסיכומים עלולה לשבש את התפקוד
8 התקין של אגף התקציבים ואת יכולתו לבצע את תפקידיו. הסירוב הגורף אינו עומד במבחן
9 שנקבע בפסיקה, של ודאות קרובה לכך שגילוי המידע, או חלק ממנו, עלול לגרום לשיבוש ממשי
10 בתפקודה התקין של הרשות וליכולתה לבצע את תפקידיה. המשיב הציג אמנם בחוות-הדעת
11 החסויה ובדיון החסוי, נושאים ורכיבים שבסיכומים התקציביים, אשר חשיפתם עלולה - לגרסתו
12 - לשבש את התפקוד התקין של הרשות בהכנת התקציב, על-רקע חשיבותו למדינה ולמשק,
13 ומורכבות גיבושו, כאשר רובם נוגעים למדיניות שטרם הבשילה ולרפורמות עתידיות. ראשית
14 יאמר, כי הדוגמאות האמורות בעניין שורה של סיכומים תקציביים, אינן חלות על מלוא המידע
15 שבסיכומים, אלא רק על חלק ממנו; ולא היה מקום, אפוא, לסירוב גורף. זאת ועוד: המשיב אמנם
16 הציג כיצד נתונים מסוימים שפורטו בסיכום התקציבי של משרד התחבורה, עלולים לשבש את
17 תפקוד הרשות בהכנת התקציב, אך בהינתן שהסיכום האמור הגיע לידיעת הציבור, הרי שגם
18 לשיטתו לא כל הנושאים והרכיבים שפורסמו עלולים להביא לשיבוש התפקוד של הרשות, אלא
19 רק חלק מהם. מכל מקום, גם המשיב עצמו סבר כי יש מקום לגלות את הסיכומים או חלקם, בסייג
20 של עיתוי הגילוי, עת הבהיר בכתב-התשובה כי העותרים יוכלו לפנות לקבלת המידע עם סיום
21 שנת 2022 ובקשתם תיבחן. לא זו אף זו: התנהלות המשיב בעת הכנת חוקי התקציב לשנים
22 2023-2024, עת בחר לפרסם באופן יזום, במקביל לחקיקת התקציב, את "עיקרי הסיכומים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 התקציביים" לגבי נושאים ורכיבים ש"הבשילו" למדיניות במסגרת חוקי התקציב, מלמדת כי אף
2 הוא סובר, שגילוי המידע, גם אם מדובר במידע חלקי, אין בו כדי להביא, לא כל שכן בוודאות
3 קרובה, לשיבוש ממשי בתפקודו בהכנת התקציב. לפיכך, ההחלטה הגורפת בדבר הסירוב
4 למסירת כל פרט או מידע מהסיכומים התקציביים אינה יכולה לעמוד. על המשיב ליתן, אפוא,
5 החלטה חדשה בזיקה לסייג למסירת מידע לפי סעיף 9(ב)(1) לחוק, אגב החלת מבחני הסבירות
6 והמידתיות שבסעיפים 10 ו-11 לחוק, שתתמקד בנושאים וברכיבים שחשיפתם עלולה לשבש את
7 תפקוד הרשות בהכנת התקציב, ותוך בחינת הנושאים שהבשילו למדיניות הן בחוק התקציב והן
8 במהלך שנות התקציב.

9
10 סעיף 9(ב)(2) לחוק - מידע אודות מדיניות בשלבי עיצוב
11 57. סעיף 9(ב)(2) לחוק קובע, כי רשות ציבורית אינה חייבת למסור "מידע על אודות
12 מדיניות הנמצאת בשלבי עיצוב". בעניין סייג זה נפסק, כי "מהותו זמנית היא - באפשרות
13 הרשות לעצב לה מדיניות בתחום מתחומי פעילותה מבלי שתידרש לחשוף בפני הציבור את
14 פרטי המדיניות המתגבשת כל עוד לא הושלמה המלאכה"; כי משנשלמה מלאכת עיצוב
15 המדיניות קיים אינטרס ציבורי מובהק בגילוי המדיניות; וכי בנסיבות מתאימות ניתן לשקול
16 לחשוף מידע עובדתי גם בשלב גיבוש המדיניות, כדי למנוע מצב שבו המדיניות תעוצב על בסיס
17 מידע עובדתי שאינו מדויק (עע"מ 7024/03 עו"ד אריה גבע נ' יעל גרמן (6.9.06) בפסקה 15
18 לפסק-הדין של כב' השופטת ארבל; וראו: עע"מ 1825/02 מדינת ישראל, משרד הבריאות נ'
19 איגוד בתי אבות - א.ב.א, פ"ד נט(3) 726 (2006) בפסקה 18).

20
21 58. לא היה בסיס עובדתי ומשפטי לסירוב המוחלט והגורף להציג את הסיכומים התקציביים,
22 וכל מידע שבהם, בטענה שמדובר במדיניות בשלבי עיצוב. ראשית, בסיכומים התקציביים מידע
23 רב, שאינו מתייחס למדיניות בשלבי עיצוב. שנית, המשיב לא בחן אילו נושאים הבשילו למדיניות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 במסגרת חוקי התקציב לשנים 2021-2022, שאותם היה אמור לגלות בסמוך לחקיקת חוקי
2 התקציב, כפי שנהג לגבי חקיקת התקציב לשנים 2023-2024; ואילו הבשילו למדיניות במהלך
3 שנות התקציב 2021-2022, שאף אותם ניתן לגלות לשיטתו. לפיכך, משלא עומד עוד הסירוב
4 הגורף למסירת מידע לפי סעיף 9(ב)(2) לחוק, על המשיב לבחון אלו רכיבים או מידע המופיעים
5 בסיכומים התקציביים לא הבשילו או התגבשו למדיניות עד היום - ומהווים עדיין מדיניות בשלבי
6 עיצוב, והאם קיימת הצדקה שלא לגלותם גם במבחני הסבירות והמידתיות שבסעיפים 10 ו-11
7 לחוק.

8
9 סעיף 9(ב)(3) לחוק - משא ומתן עם גוף או עם אדם שמחוץ לרשות
10 59. סעיף 9(ב)(3) לחוק פוטר את הרשות מהחובה למסור "מידע על אודות פרטי משא ומתן
11 עם גוף או עם אדם שמחוץ לרשות". תכליתו של הסעיף נועדה לחסות מידע על שלב המשא
12 ומתן עם אנשים או גופים שמחוץ לרשות הציבורית. הסיכומים התקציביים הם תוצרים של עבודה
13 ממשלתית בין-משרדית, בין משרד האוצר לבין משרדי הממשלה ויחידות הסמך, ללא גורמים
14 חיצוניים לרשות הציבורית; ולכך יש להוסיף כי בהגדרת "רשות ציבורית", בסעיף 2 לחוק, נכללת
15 בסעיף משנה (1) הממשלה על כל משרדיה ויחידותיה: "הממשלה, משרדי הממשלה, לרבות
16 יחידותיהם ויחידות הסמך". מעבר לאמור, הסיכומים התקציביים שנחתמו ערב חקיקת התקציב,
17 אינם בגדר "משא ומתן" שאין לגלותו; לא כל שכן לאחר שחלקים רבים מהם, אף לשיטת המשיב,
18 "הבשילו" להחלטות מחייבות. משכך, אין כל בסיס עובדתי ומשפטי להחלת הסייג למסירת
19 מידע, לפי סעיף 9(ב)(3) לחוק.

20
21 סעיף 9(ב)(4) לחוק - מידע אודות דיונים פנימיים
22 60. הסייג לחובת גילוי המידע, לפי סעיף 9(ב)(4) לחוק, מאפשר לרשות הציבורית שלא
23 למסור מידע בעל אופי פנימי. מדובר בין-השאר במידע בדבר דיונים פנימיים ותרשומות פנימיות,

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 שניתנו בתהליכי קבלת החלטות. הסייג הנדון משקף אינטרס ציבורי בדבר הגנה על תהליך מובנה
2 ומושכל של גיבוש מדיניות וקבלת ההחלטות ברשות הציבורית. הוא נועד להבטיח את תקינות
3 פעולת הרשות, להגן על איכות החלטותיה ולשמור על האפקטיביות של תהליך קבלתן. בבסיסו
4 של הסייג עומדת ההערכה, שבאה לביטוי בדברי ההסבר להצעת החוק, לפיה "לא ניתן לקיים
5 דיונים כנים במסגרת פעילותה של הרשות, אלא אם כן יובטח מעטה מסוים של חיסיון לתהליך
6 גיבוש שיקול הדעת של הרשות ולתהליך הביקורת הפנימית של הרשות" (הצעת חוק חופש
7 המידע, התשנ"ז-1997, ה"ח 2630). הסייג נובע מההכרה בחשיבותם של הדיונים הפנימיים
8 ברשות הציבורית, אגב החלפת עמדות וחיווי דעות בשיח פנימי חופשי, לקראת עיצוב
9 מדיניות וקבלת החלטות, וביסודו עומד החשש, כי מתן ביטוי פומבי לדיונים הפנימיים עלול
10 להניא את עובדי הרשות "מלהתבטא בחופשיות ומלבחון את כלל הנושאים, העמדות והנתונים
11 כדבעי", וכפועל יוצא מכך – לפגום בתהליך גיבוש ההחלטות ולהסב נזק ממשי לאינטרס
12 הציבורי (עע"ם 7024/03 עו"ד אריה גבע נ' יעל גרמן ואח' (לעיל), פסקה 15 לפסק-דינה של
13 כב' השופטת ארבל); וכן ראו: (עת"מ (י-ם) 13-07-12475 ח"כ זהבה גלאון נ' ראש הממשלה
14 (1.6.14)). על התכלית שבבסיס הסייג עמד בית-המשפט העליון גם בעע"מ 9135/03 המועצה
15 להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון "הארץ" (19.1.06), בציינו, כי הטעם המרכזי להצדקתו "נעוץ
16 בחשש מן 'האפקט המצנן' (Chilling effect), המתבטא ברתיעתם של חברי הרשות הציבורית
17 ועובדיה לקיים דיונים כנים מקום שאין מובטח בו מעטה מסוים של חיסיון לדעות המוחלפות
18 בתהליך קבלת ההחלטות"; וכי התכלית המרכזית שביסוד הסייג, הנה, אפוא, "להגן על איכות
19 החלטותיהן של רשויות הציבור ועל האפקטיביות של תהליך קבלתן" (פסק-דינה של כב'
20 השופטת (כתארה אז) חיות (בפסקה 12 לפסק-דינה). בפסיקה גם הובעה הדעה, כי הרציונל
21 העומד ביסוד סעיף 9(ב)(4) לחוק, של חשש מאפקט מצנן, חל אף במקרה שבו הסתיים הדיון
22 בסוגיה והתקבלה החלטה אופרטיבית (כב' השופט עמית בעע"ם 3300/11 מדינת ישראל –
23 משרד הביטחון נ' גישה – מרכז לשמירה על הזכות לנוע (5.9.12), בפסקה 19 לפסק-הדין).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1

2 61. ראשית יצוין, כי בהחלטת הממונה לדחות את בקשת המידע לא נטען הסייג לחובת גילוי
3 המידע, לפי סעיף 9(ב)(4) לחוק; והסייג הועלה לראשונה על-ידי המשיב במסגרת המענה
4 לעתירה. מכל מקום, בענייננו לא מתבקש מידע על הדיונים הפנימיים השוטפים שהתנהלו בין
5 המשיב לבין משרדי הממשלה, בהתכתבויות, בתרשומות או בסיכומי ביניים, לקראת גיבוש סיכום
6 התקציב של כל משרד. המידע המתבקש מתייחס לסיכום התקציבי שנחתם עם כל משרד ממשלתי
7 לקראת חקיקת התקציב, אשר אין לו אמנם תוקף משפטי מחייב, אך כאמור הוא מקיף את ההבנות
8 וההסכמות שנתגבשו בין אגף התקציבים לבין משרדי הממשלה בדבר פירוט התקציב המוצע על-
9 פי נושאים ותת-נושאים, תכניות ופרויקטים, לרבות עתידיים.

10

11 62. לנוכח חשיבות המידע המפורט בסיכומים התקציביים, כמבואר לעיל, שיש בו הבהרות
12 ופירוט לגבי אופן עריכת התקציב וחלוקתו, ניכר כי ראוי לחשוף מידע שבסיכומים, והמחלוקת
13 היא בעניין מהות הנושאים שייחשפו ועיתוי החשיפה. גישתו של המשיב, בדבר סירוב מוחלט
14 וגורף להציג את הסיכומים התקציביים, וכל מידע שבהם, מו הטעם שמדובר בדיונים פנימיים,
15 אינה יכולה לעמוד, למצער בכל הנוגע לנושאים "הבשיל" (כלשונו) לכדי מדיניות במסגרת
16 חוקי התקציב, בין במועד חקיקתם ובין במהלך שנות התקציב הנדונות. גם התנהלות המשיב
17 תומכת במסקנה זו, עת הודיע במסגרת העתירה כי בתום שנת התקציב יוכלו העותרים להגיש
18 בקשה לחשיפת הסיכומים התקציביים, ושעה שאישר לאחרונה כי לקראת אישור תקציב המדינה
19 לשנים 2023-2024 פורסם בצד חוקי התקציב גם פרק של "עיקרי הסיכומים התקציביים", הכולל
20 רכיבים שהבשילו למדיניות. משלא עומד עוד הסירוב הגורף למסירת מידע לפי סעיף 9(ב)(4)
21 לחוק, ומבלי שאביע דעה בשאלה האם קיימים בסיכומים התקציביים נושאים או רכיבים שלא

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1 הבשילו או התגבשו למדיניות, יתן המשיב החלטה חדשה בבקשת המידע, גם בזיקה לסייג
2 שבסעיף 9(ב)(4) לחוק.

3

4 אופן מסירת המידע

5 63. אשר להיקף פרטי המידע שיסבור המשיב שאין לגלותו, לאחר בדיקה פרטנית של המידע

6 הקונקרטי והסייגים לגילוי, יחליט המשיב - האם לחשוף קטעים מהסיכומים התקציביים אגב

7 מחיקה או "השחרה"; או להציג את עיקרי הסיכומים בהתאם למתכונת שבחר לגבי שנות התקציב

8 2023-2024, או בדרך אחרת; או ליתן פראפרזות מלאות או חלקיות מהם. למותר לציין, כי

9 ההחלטה החדשה שתינתן על-ידי המשיב, בדבר היקף המידע שייחשף ואופן החשיפה, שתחליף

10 את ההחלטה בדבר הסירוב הגורף למסירת כל מידע, תהא נתונה לביקורת שיפוטית ככל

11 שהעותרים יבקשו לעתור נגדה.

12

13 64. את החשש מהטעייה בפרסום, שהעלה המשיב בטיעונו, עת הדגיש כי הפרסום עלול

14 להטעות את הציבור בדבר תוקפם המשפטי של הסיכומים התקציביים, ובפרט שעה שהם ניתנים

15 לשינויים, ניתן להפיג בהסבר שיינתן בכותרת כל מסמך אודות מהותו, משמעותו ותוקפו, ככל

16 שהמשיב יהיה מעוניין לעשות כן.

17

18 65. בכל הנוגע לזהות הגורמים שחתמו על הסיכומים התקציביים, הרי שמבלי לקבוע

19 מסמרות, אציין שהפסיקה הותירה בדרך כלל את חשיפת שמותיהם של הדוברים בדיונים

20 הפנימיים לקראת עיצוב מדיניות, לשיקול דעת הרשות המינהלית (עע"ם 7024/03 בעניין עו"ד

21 אריה גבע (לעיל); בג"צ 5222/13 התנועה לחופש המידע נ' שרת הבריאות (29.8.13); ועת"מ

22 (י-ם) 12475-07-13 בעניין ח"כ זהבה גלאון (לעיל)).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1

2 66. בשולי הדברים יצוין, כי ער אני למטלה המורכבת, אגב הקצאת משאבים, של בדיקת
3 עשרות הסיכומים התקציביים מחדש, בעניין החששות מחשיפת נושאים ורכיבים קונקרטיים;
4 ואולם, הבחינה המקיפה כבר בוצעה בעבר, עובר לדיון בעתירה והכנת חוות-הדעת החסויה,
5 ומכל מקום - המשיב לא העלה במענה לבקשת המידע ובעתירה כל טענה בדבר הסייג למסירת
6 מידע מחמת "הקצאת משאבים בלתי סבירה", לפי סעיף 8(1) לחוק.

7

8

סוף דבר

9 67. על-יסוד האמור לעיל, החלטתו של המשיב, בדבר הסירוב הגורף והמוחלט למסור
10 לעותרים את הסיכומים התקציביים לשנים 2021-2022, או כל מידע מהם - מבוטלת. בקשת
11 המידע תוחזר למשיב למתן החלטה חדשה, שבגדרה גם יימסרו לעותרים עיקרי הסיכומים
12 התקציביים שהבשילו לכדי מדיניות במסגרת חוק התקציב - בין במתכונת שבה נהג המשיב לגבי
13 תקציב 2023-2024 ובין בדרך אחרת שימצא לנכון. הואיל ושנות התקציב חלפו בסמוך לדיון
14 בעתירה, והיות שבכתב-התשובה ציין המשיב כי בתום שנת התקציב 2022 יוכלו העותרים לפנות
15 אליו מחדש בבקשת המידע, יחליט המשיב גם לגבי מסירת הסיכומים התקציביים, או עיקריהם,
16 ובכלל זה מידע שהבשיל לכדי מדיניות בהמשך הזמן, במהלך שנות התקציב הנדונות. ככל
17 שיסבור המשיב שאין למסור מידע נוסף, מעבר לאמור, יתייחס לכך בהחלטה חדשה מפורטת
18 ומנומקת, בזיקה לסייגים למסירת מידע שבסעיף 9(ב) לחוק, ולשיקולים הרלבנטיים הנדרשים
19 לעניין בהתאם למבחני הסבירות והמידתיות שבסעיפים 10 ו-11 לחוק.

20

21 המשיב ישלם לעותרים, יחד ולחוד, שכ"ט בסך 12,000 ₪ כערכו של סכום זה היום, וכן

22 את סכום האגרה ששולמה על-ידם בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום תשלומה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-01-26364 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר

1

2

מזכירות בית-המשפט תמציא לצדדים עותקים מפסק-הדין.

3

4

ניתן היום, י"ז בסיוון התשפ"ג, 6 ביוני 2023, בהיעדר הצדדים.

5

יורם נועם, שופט עמית

6

7

